

Vedrørende indfødsret (løst fra hidtidige statsborgerskab).

Først vil jeg skrive noget om mig selv. Jeg hedder Kujtim Ramadani, og jeg kommer fra Kosovo. Jeg kom til Danmark med min kone Vjollca Ramadani i 1992, og her fik vi to børn. Efter fire år fik vi opholdstilladelse via § 9.2.6. Vi begyndte med det samme på et integrationsprogram, hvor vi gik i sprogskole og forskellige kurser på AMU osv. Efter to år fik jeg et arbejde, som jeg selv skaffede og stadig har. Min kone fik arbejde i 2000, og er ligesom jeg stadig i arbejde. Vores børn går i skole, hvor de klarer sig godt både bogligt og socialt, og vores børn er også med i den lokale fotbollklub og basketballklub, hvor jeg er medhjælper for det ene hold.

Jeg skriver dette brev for at vise, at vi, siden vi kom til Danmark, har prøvet hårdt på at være en del af det danske samfund, og vi bliver ved.

Nu har vi ret til dansk indfødsret, men efter vi har opfyldt alle de hidtidige betingelser, er der kommet et yderligere krav, som er meget **vanskeligt** og føles **uretfærdigt**. Denne betingelse er, at vi skal ophæve tidligere statsborgerskab, og det er meget svært at opfylde både **moralsk** og **økonomisk**.

Vanskeligt fordi: For at ophæve tidligere statsborgerskab kræver ambassaden, at vi skal skaffe tre dokumenter, som er meget vanskelige for os at få fat på, nemlig:

- Certifikat vedrørende jugoslavisk statsborgerskab.
- Fødselsattest.
- Straffeattest.

De to første dokumenter kan vi ikke længere skaffe i vores hjemby Mitrovica, fordi alle arkiver efter krigen i 1999 blev flyttet til Serbien, Kralavo, og der er vi bestemt ikke velkomne. Det tredje dokument skal skaffes via den serbiske kommunale ret, som ligger i den nordlige del af byen, som er kontrolleret af serberne, og for os er det **livsfarligt** at komme i området. Disse oplysninger kan bekræftes af organisationerne FN, EU og OSCE, som alle har kontor i Kosovo.

Uretfærdigt fordi: Jugoslavien eksisterer ikke længere, og Kosovo har været under FN administration siden 1999. Kosovo skal i den nærmeste fremtid have defineret status, og den bliver ikke af samme karakter som før, dvs. at den bliver ikke under serbisk administration. Men uanset hvem, der administrerer, er det livsfarligt for mig at komme der.

Moralsk fordi: Det er meget svært for os at skulle gennemgå dette. Vi kan ikke komme i det land, som har presset os til at flytte, brændt vores ejendom, ødelagt vores værdier, og slået nogle af vores familiemedlemmer ihjel. Hvordan kan vi forvente, at de vil tage det seriøst at behandle vores sager, efter alt det der er sket i Kosovo.

Økonomisk fordi: Uanset om ambassaden alligevel "skaffer" disse dokumenter, vil de kræve et for os stort beløb på ca. 8000 d.kr. pr. person, og behandlingen af sagen kan tage lang tid, hvis de overhovedet vil behandle den.

Jeg sender dette brev i håb om at møde forståelse og eventuelt få hjælp eller oplysning om, hvor jeg kan få det.

Med venlig hilsen

Kujtim Ramadani
Søndermarksvej 28 2. th.
7000 Fredericia Tlf. 75 91 56 99

Dette brev er sendt til Rikke Hvilshøj, Britta Schall Holberg, Henrik Sass Larsen, Allan Niebuhr, Simon Emil Ammitzbøll, Steen Gade og Jørgen Arbo-Bæhr.